

РЕШЕНИЕ

№ 5990

гр. София, 22.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8542** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. А. Р., гражданин на И., [дата на раждане], ЕНЧ [ЕГН] срещу решение № 2192/3.8.2021 г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на оспорващия е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението като незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Поддържа, че установените от административния орган противоречия в изложението му не са съществени, поради което и при сравнението му с интервюта от 2001 и 2021 г. следва да се приеме за достоверно, без да е съобразено, че разстоянието между двете интервюта е 20 г. С. да се има предвид състоянието му през 2001 г., поради което не е могъл да опише точно фактите. Кандидатът е в уязвима ситуация, в чужда среда и би могъл да има сериозни трудности да опише фактите пред властите в чужда държава. Жалбоподателят и семейството му непрекъснато са разселвани от И. в И., поради конфликтите, които са се развивали там. И в двете интервюта е посочил, че се е занимавал с театър, като е участвал в постановки на тема човешки права, както и че е бил писател. Не е знаел, че в България има разлика между арест и затвор, а е използвал термините като взаимозаменяеми. Действително е бил арестуван, като е бил преследван от ислямисти поради това, че е християнин, като проблемите били не само

от личен и семеен характер. Въпреки искането да говори на български, интервюта са били провеждани на кюрдски език, като говори на друг диалект, различен от този на преводача, като между двата диалекта има голяма разлика.

Твърди, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл. 8 ЗУБ. Налице са основателни съмнения за жалбоподателя, който е кюрд или християнин, да бъде подложен на преследване. Необосновано е предположението, че може да се възползва от помощта на Кюрдската демократична партия. След смъртта на баща му от 1982 г. тази помощ е намалявала и вече е преустановена. Същевременно се установява, че политическата обстановка в И. би била неблагоприятна за жалбоподателя. Макар насилието на Иракски К. да е по-рядко, то християните са подлагани на заплахи. Налице е вътрешно разселване, като 13% са кюрди и 7 % - християни.

В случая е предоставено от ДАНС становище за наличие на сериозни основания, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност. Но, органът безрезервно е възприел становището и въпреки своята оперативна самостоятелност не се е мотивирал защо го възприема. Същевременно не са налице данни жалбоподателят да е бил осъждан. Нарушава се правото на личен и семеен живот. Не е взето предвид, че съпругата на жалбоподателя е българка, а препоръките за българските граждани са да се въздържа от пътуване в И.. Цитира практика на ВАС, че становището на ДАНС не е достатъчно. Лицата трябва да имат ефективни средства за оспорване на това становище. Не е взето предвид и това, че от издаване на заповедта за експуриране са изминали повече от 6 г. Изтекъл е и 5-г. срок от налагане на забрана за влизане в страната. Налице е нарушение на чл. 35 АПК- административният орган не е изяснил всички факти, имащи отношение към случая. Не са обсъдени всички доказателства, вкл. и относно социалната интеграция и сключения брак с българка.

Ответникът по жалбата – заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките на чл. 8 и 9 ЗУБ. Счита, че обстановката в И. се е променила благоприятно, не са налице предпоставки за получаване на закрила; следва да се има предвид становището на ДАНС.

Прокуратурата на РБ не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка.

Началото на разглежданото производство е поставено с молба – вх. № КП-1214/21.08.2020 г. за предоставяне на международна закрила от жалбоподателя-Х. А. Р. до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС).

Тази молба е приета за последваща, с решение № ОК/4.9.2020 г. на Интервюиращ орган към ДАБ. С посоченото решение тя не е допусната за разглеждане по същество. При обжалването му, с решение № 7484/22.12.2020 г., постановено по адм.д. № 9767/2020 г.на АССГ, 47 с-в съдът е отменил решението като е върнал преписката за разглеждане на молбата за предоставяне на закрила по общия ред с оглед преценка дали твърдените обстоятелства не са налични при актуалната обстановка в И..

От представената преписка се установява, че оспорваният е роден на 30.9.1973 г., в [населено място], И., християнин, женен. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

В настоящото производство, в две интервюта за установяване на самоличността, националността и маршрута на пътуване, жалбоподателят твърди, че е напуснал И. в

края на 1999 г., преминал е нелегално И., където е останал 6 м., след което оставал в Турция 2-3 м. и оттам – възвръщан нелегално в България. Твърди, че е учил до 12-ти клас, с финансовата подкрепа на Кюрдистанската демократическа партия на М. Б.. Не е посещавал иранско училище. Той и майка му са получавали финансова помощ от посочената партия заради това, че починалият през 1982 г. негов баща е бил неин официален член. Твърди, че е имал проблеми с ислямистките партии. Участвал в театрални постановки, поради което му е оказвано натиск, обиждали го, подигравали се. Защото участвал в спектакъл в подкрепа на човешките права, му посегнали /показва белези на главата/. Вторият път го задържали за 72 ч. – бил отвлечен след като му опряли пистолет в главата; по време на задържането нищо не му казали. Третият път бил в дома на бившата си, починала съпруга. Неговият тъст бил ислямист и е поискал да се омъжи за сестрата на съпругата му, но жалбоподателят отказал. Повече от 10 човека дошли в неговия дом, като му посегнали, изхвърлили покъщината; той и майка му потърсили закрила в църквата. Тогава решил да напусне И., като майка му останала да служи на църквата и да се грижи за сина му. Всички тези събития са се случили през периода 1998-1999 г.

По отношение на религиозните проблеми. Твърди, че са започнали откакто шиитите застанали начело на И.. Християните от 18 % през 2004 г. станали на 1%. Шиитите искат да контролират целия И.. Там има ислямистки организации от 87 държави. В И. не е имал религиозна свобода.

С обжалваното в настоящото производство решение на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материално-правните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на кандидата, тъй като той не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективният и обективният елемент за прилагане на цитираната правна норма. Изложени са доводи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят не прави твърдения за „смъртно наказание“ или „екзекуция“, а предвид установената фактическа обстановка се приема, че той не е бил принуден да напусне И. поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Налице са множество противоречия в представената от жалбоподателя бежанска история. Изложени са подробни мотиви в тази насока, изготвени след съпоставка между двете интервюта.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган /така заповед №РД-05-803/14.12.2020 г./, в предвидената в закона писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведени са две интервюта, с кандидата на разбираем от него език. Към датата на провеждане на интервютата жалбоподателят не е направил възражения, че не разбира това, което се пита. Такива възражения се правят едва в жалбата, поради което съдът счита, че посочените твърдения са

единствено негова защитна позиция, но не и действително неразбиране на езика, на който се води интервюто. Същевременно, се установява, че жалбоподателят, който 20 г. вече пребивава в страната, е съставял документи на перфектен български, собственоръчно, поради което и не може да се приеме, че не разбира и български език, който е единият от езиците, на които са се водили интервютата. В този смисъл е и твърдението, че е завършил основно образование във вечерно училище „П. П.“ и е записан в 9 клас на същото училище.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл.8, ал.4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост. В разглеждания случай липсват такива обективни белези, за да се приеме, че е налице осъществено спрямо жалбоподателя преследване.

С жалбоподателя са проведени две интервюта – на 10.2.2021 г. и на 10.03.2021 г. Видно от тези интервюта, съдът намира, че не може да се направи извод, че те съдържат обстоятелства по чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Установява се, че конфликтите на жалбоподателя са били от битов характер /по отношение на последната от сочените причини/, а именно – конфликт с роднините на неговата починала съпруга. По отношение на отвлечането от бензиностанцията също не сочи това да е станало поради неговата раса, религия или принадлежност към определена социална група. По отношение на твърденията за участието му в политически преследвания. Дори и да се приеме за достоверен този факт, сочените от него последици – бил обиждан, не може да се приеме, че са от такъв характер или с такъв интензитет, че да са налице основателни опасения от преследване и то такова преследване, което да застраши или наруши негови основни права, което преследване да е достатъчно тежко по своето естество и повтаряемост /така чл. 8, ал. 4 ЗУБ/.

Е. защо следва да се направи извод, че от твърденията на оспорвания пред съответното длъжностно лице в ДАБ не може да се приеме, че е осъществено спрямо него преследване в родината му, нито за оказване на конкретен контрол или натиск от друга група или групировка по причини на етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група. Не може да се направи извод и от събраните по делото доказателства, че спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ.

По отношение наличието на предпоставките на чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 ЗУБ – не е налице член на семейството на жалбоподателя, който да е получил статут на бежанец. Действително, се установява, че той е женен за българска гражданка, но посоченият факт не е предвиден като такъв, че да послужи като основание за предоставяне статут на бежанец. Същевременно, правото на семеен живот не би било накърнено доколкото жалбоподателят, като чужденец, има правната възможност да поиска пребиваване в страната, на друго основание. Следва да се отбележи и това, че се установяват факти, от които може да се направи извод за това, че жалбоподателят би могъл да бъде заплаха за националната сигурност -той е имал предоставен

хуманитарен статут, като статутът му е бил отнет от ДАБ, с решение № 8604/6.11.2015 г., потвърдено с решение от 21.12.2017 г. на ВАС, постановено по адм.д. № С-48/2016 г. По тези решения, със сила на пресъдено нещо, е установено по отношение на страните, че жалбоподателят е имал съпричастност към канал за превеждане през границата на мигранти от И., С. и А..

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл.75, ал.2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти от личната му история, заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход. Видно от приложената по преписката справка с вх.№ МД-211/26.3.2019 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ- МС, не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в“ от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

От представените справки относно актуалното състояние на И. /така последната от 9.8.2021 г./ не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Не може да се направи извод за наличие на такива проблеми със сигурността, които да са от такъв характер, че е налице реална опасност от тежки посегателства. Действително, налице е относителна нестабилност в страната, но не може да се направи извод, че тя е такава, че да покрие изискването за сериозност. Налице са предпоставки за вътрешно разследване.

Видно от справката от 3.6.2021 г. се установява, че в района на Иракски К. религиозните групи могат да получат признаване след регистрация в Министерството на даренията и религиозните въпроси. Няма пречка за смяна на религиозната принадлежност. Властите в тази област подкрепят християните. Изграждат се нови църкви; възстановяват се стари.

Предвид така установеното следва да се направи извод, че състоянието на сигурността в автономната област Иракски К. е относително стабилно. Не може да се направи извод, че е налице реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. От доказателствата по делото не може да се направи извод, че са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание

присъствието си на територията на държавата си по произход жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в република България. Личните мотиви на молителя да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, съобразно фактите и обстоятелствата от личната от личната му история и въпроса относно сигурността в И.. Следователно не са налице отменителни основания по чл.146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Р., гражданин на И., [дата на раждане] , ЕНЧ [ЕГН] срещу решение № 2192/3.8.2021 г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на оспорвания е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: